

КОМИСИЯ/ФРАНЦИЯ

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

17 юни 2010 година *

По дело C-492/08

с предмет иск за установяване на неизпълнение на задължения, предявен на основание член 226 ЕО на 14 ноември 2008 г.,

Европейска комисия, за която се явява г-жа М. Afonso, в качеството на представител, със съдебен адрес в Люксембург,

ищец,

срещу

Френска република, за която се явяват г-н G. de Bergues и г-н J.-S. Pilczer, в качеството на представители,

ответник,

* Език на производството: френски.

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: г-н А. Tizzano, председател на състав, г-н А. Borg Barthet, г-н М. Pešič (докладчик), г-н М. Safjan и г-жа М. Berger, съдии,

генерален адвокат: г-н N. Jääskinen,
секретар: г-н R. Grass,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 11 февруари 2010 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 С исковата си молба Комисията на Европейските общности иска от Съда да установи, че като прилага намалена ставка на данъка върху добавената стойност (наричан по-нататък „ДДС“) за услугите на адвокатите, на адвокатите към Conseil d'État [Върховен административен съд, Франция] и към Cour de cassation [Върховен касационен съд, Франция], както и на адвокатите към апелативните съдилища, които им се заплащат изцяло или отчасти от държавата в рамките на правната помощ, Френската република не изпълнява задълженията си по член 96 и член 98, параграф 2 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Правна уредба

Право на Съюза

- 2 С Директива 2006/112 се преработват разпоредбите на Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1, наричана по-нататък „Шеста директива“), като последната е заменена от Директива 2006/112, считано от 1 януари 2007 г.
- 3 Член 96 от Директива 2006/112, който заменя член 12, параграф 3, буква а), първа алинея, първо изречение от Шеста директива, предвижда:

„Държавите членки прилагат стандартна ставка на ДДС, която се определя от всяка държава членка като процент от данъчната основа и която е една и съща за доставката на стоки и за доставката на услуги.“

- 4 Член 97, параграф 1 от Директива 2006/112, който заменя член 12, параграф 3, буква а), първа алинея, второ изречение от Шеста директива, предвижда, че „[o]т 1 януари 2006 г. до 31 декември 2010 г. стандартната данъчна ставка не може да бъде по-малка от 15 %“.

- 5 Параграфи 1 и 2 от член 98 от Директива 2006/112, които съответстват на член 12, параграф 3, буква а), трета алинея от Шеста директива, гласят:

„1. Държавите членки могат да прилагат една или две намалени ставки.

2. Намалените ставки се прилагат само за доставки на стоки или услуги в категориите, предвидени в приложение III.

[...]“

- 6 В точка 15 от приложение III към Директива 2006/112, озаглавено „Списък на доставките на стоки и услуги, за които могат да бъдат приложени намалените ставки, посочени в член 98“, се споменава „доставката на стоки и услуги от организации, признати като предназначени за социални грижи от държави членки и ангажирани с работа по социалните грижи или социалното осигуряване, доколкото тези сделки не са освободени в съответствие с членове 132, 135 и 136“. Тази разпоредба съответства на точка 14 от приложение 3 към Шеста директива.
- 7 Член 132, параграф 1, буква ж) от Директива 2006/112, който заменя член 13, А, параграф 1, буква ж) от Шеста директива, предвижда освобождаване на „доставката на услуги и на стоки, тясно свързани със социалните грижи и социалното осигуряване, включително тези услуги доставяни от старчески домове, от публичноправни субекти или от други организации, признати за благотворителни от съответната държава членка“, като това е една от хипотезите на освобождаване от ДДС на някои дейности от обществен интерес.

Национално право

- 8 Член 279 от Code général des impôts (Общ данъчен кодекс, наричан по-нататък „CGI“), предвижда:

„[...] намалена ставка на данък върху добавената стойност от 5,50 % се прилага по отношение на:

- f) услугите на адвокатите, на адвокатите към Conseil d'État и към Cour de cassation, както и на адвокатите към апелативните съдилища, които им се заплащат изцяло или отчасти от държавата в рамките на правната помощ;

[...]“

- 9 Тази разпоредба е в сила от 1 април 1991 г. и е въведена с член 32 от Закона за бюджета за 1991 г. (loi n° 90-1168 от 29 декември 1990 г.), който предвижда с ДДС да се облагат услугите на адвокатите, на адвокатите към Conseil d'État и към Cour de cassation, както и на адвокатите към апелативните съдилища.

Досъдебна процедура

- 10 С официално уведомително писмо от 10 април 2006 г. Комисията известява Френската република за становището си, че прилагането на намалена ставка на

ДДС за услугите, предоставяни в рамките на правната помощ от адвокатите, от адвокатите към Conseil d'État и Cour de cassation и от адвокатите към апелативните съдилища, е несъвместимо с разпоредбите на член 12, параграф 3, буква а) от Шеста директива във връзка с приложение 3 към нея.

- 11 В отговора си от 12 юли 2006 г. Френската република се позовава на необходимостта да се улесни достъпът до правосъдие на лицата с особено ниски доходи и изтъква, че услугите на адвокатите в рамките на правната помощ са една от доставките по точка 14 от приложение 3 към Шеста директива.
- 12 Тъй като не намира този отговор за убедителен, с писмо от 15 декември 2006 г. Комисията изпраща на посочената държава членка мотивирано становище и я приканва да вземе необходимите мерки за съобразяване с него в двумесечен срок, считано от получаването му.
- 13 С писмо от 13 февруари 2007 г. Френската република потвърждава позицията си, че прилагането на намалена ставка за услугите на адвокатите в рамките на правната помощ е съвместимо с разпоредбите на Шеста директива.
- 14 Комисията не приема доводите на Френската република и предявява настоящия иск.

По иска*Доводи на страните*

- 15 В самото начало Комисията отбелязва, че доколкото определеният на Френската република срок за съобразяване с мотивираното становище е изтекъл след 1 януари 2007 г. и следователно след отмяната на Шеста директива, към настоящия иск следва да се приложат съответните разпоредби на Директива 2006/112.
- 16 Като се позовава на Решение от 18 януари 2001 г. по дело Комисия/Испания (С-83/99, Recueil, стр. I-445, точки 19 и 20), Комисията изтъква, че разпоредбите на член 98, параграф 2 от Директива 2006/112 и на приложение III към нея подлежат на стриктно тълкуване в съответствие с обичайния смисъл на използваните термини, тъй като с тези разпоредби се дава възможност на държавите членки да се отклонят от принципа за прилагане на стандартна ставка на ДДС. Посочените в член 279, буква f) от CGI услуги, предоставяни от адвокатите, от адвокатите към Conseil d'État и към Cour de cassation, както и от адвокатите към апелативните съдилища, обаче не попадали в нито една от категориите от приложение III към Директива 2006/112 и в частност не могли да се приравнят на посочената в точка 15 от това приложение „доставка[...] на [...] услуги от организации, признати като предназначени за социални грижи от държави членки и ангажирани с работа по социалните грижи или социалното осигуряване“.
- 17 В това отношение Комисията смята, че прилагането на точка 15 е обвързано с две условия, а именно, първо, съответните доставчици трябва да притежават определено качество, и второ, предоставените услуги трябва да са от определено естество.

- 18 Що се отнася до първото условие, Комисията поддържа, че макар спорадично да изпълняват задачи за подпомагане на получателите на правна помощ, адвокатите не могат да се разглеждат като „организации, признати като предназначени за социални грижи“. Макар да не уточнява по какви условия и ред се определя дали субектът има подобно предназначение, все пак Директива 2006/112 явно изисквала известна степен на трайност в отношенията между държавата членка и данъчнозадълженото лице, чиито услуги се ползват с намалената ставка. Прилагането във Франция на намалена ставка за услугите на адвокатите било свързано не с трайно установено качество на доставчика на услугата, а само с факта, че въпросните услуги се предоставят в рамките на правната помощ. Предлаганото от Френската република тълкуване, сочещо съвместимост на националната правна уредба с посочената директива, предполагало предвиденото в точка 15 от приложение III изключение да се прилага не само по отношение на доставчици, които разполагат с предоставен им от държавата привилегирован статут предвид предназначението им за социални грижи, но и по отношение на което и да е данъчнозадължено лице, при единственото условие разглежданите услуги да се заплащат изцяло или отчасти от държавата.
- 19 Що се отнася до второто условие, Комисията смята, че услугите на адвокатите в рамките на правната помощ не могат да се квалифицират като „работа по социалните грижи или социалното осигуряване“. Всъщност тези услуги се състояли в оказване на юридическо съдействие и били от същото естество като услугите, предоставяни на клиенти, които нямат право на помощи от държавата. Фактът, че заплащаното на адвоката в рамките на правната помощ възнаграждение обикновено се приема за недостатъчно, по никакъв начин не променя естеството на предоставяните от адвоката услуги. Комисията смята за неправилно твърдението на Френската република, че когато оказва съдействие на получател на правна помощ, адвокатът вече изпълнява не задача за правна консултация и защита, а задача за социално подпомагане.
- 20 Според Комисията предлаганото от Френската република тълкуване всъщност означава условието за определено естество на услугите да се подмени с изискване, свързано с липсата на финансови средства у лицето, за което са предназначени тези услуги. Тя смята, че ако се възприеме, това тълкуване би позволило намалената ставка да се прилага към всички доставки в помощ на нуждаещи се

лица. Общностният законодател обаче съзнателно решил да ограничи хипотезите на прилагане на намалена ставка на ДДС и приел ограничителен списък на доставките на стоки и услуги, за които може да се прилага такава ставка. Освен това като общ данък върху потреблението ДДС не давал възможност за прилагане на различни данъчни ставки в зависимост от равнището на доходите на отделните получатели на стоките или услугите.

- 21 Комисията смята за неоснователни и доводите на Френската република, че прилагането на стандартната ставка на ДДС към услугите на адвокатите би накарало достъпа до правосъдие на нуждаещите се лица. При всички положения според нея преследването на подобна цел не може да обоснове неспазването на разпоредбите на Директива 2006/112, които ограничават прилагането на намалените ставки.

- 22 Френската република твърди, че член 279, буква f) от CGI е съвместим с членове 96 и 98 от Директива 2006/112, тъй като адвокатските услуги, които се заплащат изцяло или отчасти от държавата в рамките на правната помощ, отговарят на двете условия по точка 15 от приложение III към тази директива.

- 23 Що се отнася до първото условие, Френската република поддържа, че адвокатите, предоставящи услуги в рамките на правната помощ, представляват организации, които Франция е признала като предназначени за социални грижи. В частност тя смята, че в това отношение следва да се приложи даденото от Съда в Решение от 26 май 2005 г. по дело Kingscrest Associates и Montecello (C-498/03, Rescueil, стр. I-4427) тълкуване на израза „организация, призната за благотворителна“, използван в член 13, А, параграф 1, буква ж) от Шеста директива, а понастоящем в член 132, параграф 1, буква ж) от Директива 2006/112. Според това

функционално тълкуване понятието „организация“ по принцип се възприемало в широк смисъл, така че да обхваща действащите със стопанска цел физически лица и други частноправни субекти. Освен това, доколкото Шеста директива, също както Директива 2006/112, не уточнява по какви условия и ред се определя дали съответната организация е благотворителна, Съдът постановил, че по принцип в националното право на всяка държава членка следва да се установят правилата, по които се преценява дали това е така.

- 24 Френската република изтъква, че член 279, буква f) от CGI отговаря на критериите, които националните органи трябва да вземат предвид съгласно практиката на Съда, когато определят кои организации са предназначени за социални грижи, а именно дали са налице специални законодателни разпоредби, дали дейността на съответното данъчнозадължено лице е от общ интерес, дали на другите данъчнозадължени лица, които предоставят същите услуги, е признат същият статут, както и дали разходите за въпросните услуги евентуално се поемат в голямата си част от социалноосигурителни институции. В този смисъл услугите на адвокатите в рамките на правната помощ били уредени със специални законодателни разпоредби и представлявали услуги от общ интерес, всички адвокати, които извършват такива услуги, били със сходен статут и към тях се прилагал сходен режим, а разходите за тези услуги се поемали изцяло или отчасти от държавата.
- 25 Освен това, дори и да се предположи, че това е относим критерий, трайността на връзката между държавата и адвокатите била гарантирана поради факта че разглежданите услуги са уредени в член 279, буква f) от CGI. Нещо повече, макар че не всички адвокати непременно поемат редовни задачи за правна помощ, всеки от тях може по всяко време да бъде назначен от председателя на състав или от председателя на адвокатската колегия и е длъжен да се отзове.
- 26 Що се отнася до второто условие, Френската република поддържа становището, че адвокатите, които предоставят услуги в рамките на правната помощ, са ангажирани с работа по социалните грижи или социалното осигуряване, тъй като правната помощ способства за осигуряването на достъп до правосъдие

на лицата в неравностойно положение — право, което е признато за основно в частност с член 47, трета алинея от Хартата на основните права на Европейския съюз, прогласена на 7 декември 2000 г. в Ница (ОВ С 364, стр. 1) и актуализирана на 12 декември 2007 г. в Страсбург (ОВ С 303, стр. 1).

- 27 При това положение Френската република предлага съвкупност от четири индиции, въз основа на които според нея е възможно да се определи дали дадена организация е ангажирана с работа по социалните грижи или социалното осигуряване, а именно дали се преследва социална цел в полза на лица в неравностойно положение, дали се прилагат мерки за национална солидарност чрез преразпределяне на финансовата тежест, дали предоставяните услуги са с нестопанска цел и дали доставчикът на услугата търпи прекомерни неудобства.
- 28 Що се отнася в частност до последните две индиции, Френската република подчертава, че тази помощ се оказва без стопанска цел, тъй като фиксираното възнаграждение не покривало всички разходи на адвокатите за предоставяните от тях услуги. Освен това в рамките на правната помощ адвокатът търпял прекомерни неудобства, тъй като когато бъде назначен, е длъжен да изпълнява задълженията си по правната помощ и в този смисъл да предоставя услуги на нуждаещи се лица срещу заплащане от държавата, което е по-ниско от себестойността на съответните услуги.
- 29 Френската република добавя, че за целите на квалификацията на определена доставка като „работа по социалните грижи или социалното осигуряване“ няма пречка да се вземат предвид както целта на доставката и за какви лица е предназначена, така и естеството и съдържанието ѝ. Всъщност често квалификацията на доставката била резултат от съчетанието между тези различни елементи. В този смисъл дейности с еднакво съдържание и от еднакво естество трябвало понякога да се разглеждат като работа по социалните грижи, понякога — не, в зависимост от средствата на лицата, за които са предназначени тези дейности.

30 Ето защо следвало традиционната функция на работещите на свободния пазар адвокати да се разграничи от дейността на адвокатите, които оказват съдействие на получател на правна помощ. Макар и в двата случая оказваните услуги да са еднакви, социалното предназначение на услугата при правната помощ и ниските доходи на получателите на тази помощ изисквали адвокатските услуги в рамките на правната помощ да се разглеждат като работа по социалните грижи.

Съображения на Съда

31 В самото начало следва да се напомни, че е допустимо Комисията да иска установяване на неизпълнение на задължения, източникът на които е в първоначалната версия на общностен акт, впоследствие изменян или отменян, и които са запазени с нови разпоредби (Решение от 5 октомври 2006 г. по дело Комисия/Белгия, C-275/04, Recueil, стр. I-9883, точка 35 и Решение от 11 декември 2008 г. по дело Комисия/Италия, C-174/07, точка 31).

32 В случая не се оспорва, че задълженията по член 96 и член 98, параграф 2 от Директива 2006/112 съответстват на наложените преди влизането в сила на тази директива задължения по член 12, параграф 3, буква а) от Шеста директива. Следователно в настоящото производство Комисията може да поддържа така направените искания за установяване на неизпълнение на задължения от държава членка, въпреки че в официалното уведомително писмо и в мотивираното становище се е позовала на съответните разпоредби на действащата към онзи момент Шеста директива.

33 Що се отнася до основателността на настоящия иск, страните спорят по въпроса дали посочените в член 279, буква f) от CGI услуги, предоставяни в рамките на правната помощ от адвокатите, от адвокатите към Conseil d'État и към Cour de cassation, както и от адвокатите към апелативните съдилища, представляват услуги от организации, признати като предназначени за социални грижи от

държави членки и ангажирани с работа по социалните грижи или социалното осигуряване по смисъла на точка 15 от приложение III към Директива 2006/112, и дали поради това Френската република има право да прилага към посочените услуги намалена ставка на ДДС на основание член 98, параграф 2 от тази директива.

- 34 Тъй като в Директива 2006/112 няма дефиниция на понятието „доставка на [...] услуги от организации, признати като предназначени за социални грижи от държави членки и ангажирани с работа по социалните грижи или социалното осигуряване“ по смисъла на точка 15 от приложение III, това понятие трябва да се тълкува с оглед на контекста, в който е използвано в Директива 2006/112 (вж. по аналогия Решение по дело Комисия/Испания, посочено по-горе, точка 17 и Решение от 18 март 2010 г. по дело *Erotic Center*, C-3/09, Сборник, стр. I-2361, точка 14).
- 35 В това отношение от разпоредбата на член 98 от Директива 2006/112 е видно, че прилагането на една или две намалени ставки е възможност, предоставена на държавите членки като изключение от принципа, че се прилага стандартната ставка на ДДС. Освен това съгласно тази разпоредба намалените ставки на ДДС могат да се прилагат единствено за посочените в приложение III към тази директива доставки на стоки и услуги. Впрочем съгласно постоянната съдебна практика разпоредбите, предвиждащи изключение от принцип, трябва да се тълкуват стриктно (вж. по-специално Решение по дело Комисия/Испания, посочено по-горе, точки 18 и 19, както и цитираната съдебна практика, и Решение по дело *Erotic Center*, посочено по-горе, точка 15).
- 36 С оглед на следваните от законодателя цели Съдът вече е установил, че понятието „организации, признати за благотворителни от съответната държава членка“ по смисъла на член 13, А, параграф 1, буква ж) от Шеста директива, съответстващ на член 132, параграф 1, буква ж) от Директива 2006/112, по принцип е достатъчно широко, за да обхваща и действащите със стопанска цел физически лица и други частноправни субекти (вж. Решение от 7 септември 1999 г. по дело *Gregg*, C-216/97, *Recueil*, стр. I-4947, точка 17, Решение от 3 април 2003 г. по дело *Hoffmann*, C-144/00, *Recueil*, стр. I-2921, точка 24, както и Решение по дело *Kingscrest Associates* и *Montecello*, посочено по-горе, точки 35 и 47).

- 37 Въсъщност, макар терминът „организация“ да подсказва за индивидуализиран субект с особена функция, няма пречка на тези условия да отговарят и физически лица (вж. Решение по дело *Gregg*, посочено по-горе, точка 18 и Решение по дело *Hoffmann*, посочено по-горе, точка 24). Освен това, въпреки че е относим критерий, който следва да се взема предвид при преценката дали организацията е благотворителна, следването на стопанска цел не изключва по дефиниция възможността организацията да е благотворителна (вж. Решение по дело *Kingscrest Associates* и *Montecello*, посочено по-горе, точка 46).
- 38 Няма съображения, които да оправдават отклоненията от този анализ по отношение на категорията, посочена в точка 15 от приложение III към Директива 2006/112. Напротив, както изтъква генералният адвокат например в точка 84 от заключението си, въпросният анализ по отношение на освобождаването от ДДС важи в още по-голяма степен за приложение III, което се отнася до намалените ставки на ДДС.
- 39 Оттук следва, че в рамките на правната помощ адвокатите, адвокатите към *Conseil d'État* и към *Cour de cassation*, както и адвокатите към апелативните съдилища не са поначало изключени от категорията, посочена в точка 15 от приложение III към Директива 2006/112, само защото са частноправни субекти, които имат стопанска цел.
- 40 Въпреки това, за да попадат в приложното поле на тази категория, адвокатите трябва и действително да са признати от държавите членки като предназначени за социални грижи и да са ангажирани с работа по социалните грижи и социалното осигуряване.
- 41 От съдебната практика следва, че държавите членки разполагат с право на преценка, за да определят кои организации са предназначени за социални грижи. Все пак това право на преценка трябва да се упражнява в съответствие с общностното право и в частност при спазване на ограниченията, предвидени в

Директива 2006/112 (вж. в този смисъл Решение от 10 септември 2002 г. по дело Kügler, C-141/00, Recueil, стр. I-6833, точки 54—57, Решение по дело Kingscrest Associates и Montecello, посочено по-горе, точки 51 и 52, както и Решение от 9 февруари 2006 г. по дело Stichting Kinderopvang Enschede, C-415/04, Recueil, стр. I-1385, точка 23).

- 42 Тези ограничения са надхвърлени например когато държавата членка признае определени организации като предназначени за социални грижи, за да прилага намалена ставка на ДДС към някои предоставяни от тях услуги в нарушение на самия текст на точка 15 от приложение III към Директива 2006/112.
- 43 В това отношение следва да се приеме за установено, че от текста на посочената точка 15 ясно личи, че съгласно нея на държавите членки е разрешено да прилагат намалена ставка на ДДС не за всички доставки на услуги със социално предназначение, а единствено за доставките на услуги от организации, които отговарят на двойното изискване да са предназначени за социални грижи и да са ангажирани с работа по социалните грижи или социалното осигуряване.
- 44 Ако държавите членки бяха свободни да квалифицират определени частноправни субекти със стопанска цел като организации по смисъла на въпросната точка 15 само защото тези субекти предоставят и услуги със социално предназначение, би се стигнало до противоречие с волята на законодателя на Съюза да даде възможност за прилагане на намалена ставка само за доставките на услуги от организации, които отговарят на посоченото двойно изискване.
- 45 Оттук следва, че за да се съобразят с текста на точка 15 от приложение III към Директива 2006/112, държавите членки не следва да прилагат намалена ставка на ДДС за доставки на услуги от частноправни субекти със стопанска цел единствено въз основа на преценката на естеството на тези услуги и без да вземат предвид в частност всички следвани от тези субекти цели и трайността на социалния им ангажимент.

- 46 В настоящия случай се налага изводът, че предвид всички техни цели и предвид нетрайността на евентуалния им социален ангажимент посочените в член 279, буква f) от CGI адвокати, разглеждани общо като съсловие, не могат да се смятат призвани за социални грижи.
- 47 Ето защо, дори да се допусне, че предоставяните от тези адвокати услуги в рамките на правната помощ имат социално предназначение и може да се квалифицират като „работа по социалните грижи или социалното осигуряване“, това обстоятелство не е достатъчно, за да се приеме, че в случая тези адвокати могат да бъдат квалифицирани като „организации, предназначени за социални грижи и ангажирани с работа по социалните грижи или социалното осигуряване“ по смисъла на точка 15 от приложение III към Директива 2006/112.
- 48 При тези условия предявеният от Комисията иск трябва да бъде приет за основателен.
- 49 Ето защо трябва да се установи, че като прилага намалена ставка на ДДС за услугите на адвокатите, на адвокатите към Conseil d'État и към Cour de cassation, както и на адвокатите към апелативните съдилища, които им се заплащат изцяло или отчасти от държавата в рамките на правната помощ, Френската република не изпълнява задълженията си по член 96 и член 98, параграф 2 от Директива 2006/112.

По съдебните разноси

50 По смисъла на член 69, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноси, ако е направено такова искане. След като Комисията е направила искане за осъждането на Френската република и последната е загубила делото, Френската република трябва да бъде осъдена да заплати разноските.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

- 1) Като прилага намалена ставка на данъка върху добавената стойност за услугите на адвокатите, на адвокатите към *Conseil d'État* и към *Cour de cassation*, както и на адвокатите към апелативните съдилища, които им се заплащат изцяло или отчасти от държавата в рамките на правната помощ, Френската република не изпълнява задълженията си по член 96 и член 98, параграф 2 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност.

- 2) Осъжда Френската република да заплати съдебните разноси.

Подписи